

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 3 2016 ÅRG 48

Textilapplikation av Vendela Lejonhimmel

LKK
100ÅR

Biskopens spalt

För ett år sedan skrev jag i min spalt att jag upplevde att vår kyrkas fredsbön aldrig har varit så aktuell som då. Så är det fortfarande då jag sitter framför datorn på FN-dagen för att sammanställa ett nytt nummer av Communio. Låt oss därför åter upprepa den

Lär oss o Herre, att se ditt liv i alla varelser och i alla folk på din jord. Giv oss en sådan mognad till sinnesändring att fred och god vilja åter må härska på jorden.

Människans förmåga till empati är på många håll stor men behöver fördjupas så att innebörden i orden "allt vad ni vill att människorna ska göra er, det ska ni också göra dem".

Vi ber för fred överallt där ofred råder, för frihet åt alla som inte åtnjuter mänskliga rättigheter p.g.a. åsikter, ras, religion, samhällsställning, sexuell läggning eller kön.

Vi behöver bara slå på radio eller TV eller läsa en dagtidning för att bli överöst av information om krig och förföljelser som pågår runt om i världen och om dess konsekvenser. Förföljelser, trakasserier och mobbing förekommer överallt omkring oss. Vi måste ha civilkurage att våga och kunna säga ifrån.

För en fristad åt världens många miljoner flyktingar,

Vi upplever idag i Europa den största flyktingströmmen sedan 2:a världskriget. Människor flyr från krig med tillhörande missär och fattigdom. Några länder tar sitt ansvar och ger skydd, däribland Sverige. Men jag vill se att alla länder gör detsamma.

för bröd åt alla hungrande och dryck åt alla törstande,

Många av de som lever kvar i sina hemländer saknar både mat

och rent vatten. Vi får se bilder på barn som tigger och barn som letar, på jättelika sophögar, efter någonting att äta.

för rent vatten, ren luft och ren jord åt allt som lever

Den miljö som vi lever i måste vi upprätthålla och förbättra för kommande generationer. Vår jord med allt dess liv behöver kloka, stora och bindande beslut nu, för framtiden.

Pax et Bonum

+Sten-Bertil

OFFICIELLT

Den 4 september mottog Torbjörn Carlsten Dopets sakrament SC, dopförrättare var biskop Evert.

Den 24 september mottog Ara Tamamian Dopets sakrament, dopförrättare var kyrkoherde Krister Fast

Den 25 september mottog Torbjörn Carlsten Konfirmationens sakrament, officiant var biskop Evert.

Vår nye Presiderande Biskop

Sedan den 10 juli 2016 har den Liberala Katolska Kyrkan en ny Presiderande Biskop.

Vår nye Presiderande Biskop är biskop **Michael Warnon** från USA. Han valdes enhälligt

Den Presiderande Biskopen är ordförande i den Allmänna Episkopala Synoden, vilken utgörs av alla biskopar i den Liberala Katolska Kyrkan.

Samfundet LKKs årsmöte 2016

Årets Mikaelihelg den 1-2 oktober var som vanligt ett veckoslut ägnad åt en sammanfattning av det gångna verksamhetsåret och tid för att se framåt blandat med samtal och gudstjänster.

Lördagen inleddes traditions-enligt med Samfundets årsmöte.

Saxat ur årsmöteshandlingarna

Verksamhetsberättelsen:

Styrelsen har under verksamhetsåret bestått av följande ordinarie medlemmar:

Ordförande Sten-Bertil Jakobson, sekreterare Krister Fast, kassör Gunnar Kylberg, ledamöter Rose Marie Johansson, Marianne Andersson Söderström, Eva Jakobson och Nappe Holmström Björnus.

Suppleanter: Ulf G Johansson, Evert Sundien, Irene Edén, och Fernando Nope.

Protokollförda sammanträden

Styrelsen har under det gångna verksamhetsåret haft 5 protokollförda sammanträden, inklusive det konstituerande sammanträdet.

Ordinarie årsmöte

Årsmöte hölls den 3:e oktober 2015 i Liberalkatolska domkyrkan, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm. Beslut, ekonomisk-samt övrig redovisning återfinns i protokoll och övriga handlingar för årsmötet.

Liberala Katolska Kyrkans register

I kyrkans centralregister fanns vid verksamhetsårets utgång 595 personer registrerade, 408 av dessa är kyrko- eller församlingsmedlemmar och 187 personer har anmält att de anser sig vara betjänade av kyrkan.

Liberala Katolska Kyrkans prästerskap

Vid verksamhetsårets utgång fanns inom samfundet 2 biskopar, 5 präster samt 2 diakoner i aktiv tjänst.

Communio

Samfundets tidning, Communio, har utkommit med fyra nummer.

Maria församling i Västerås och S:t Mikael i Stockholm har prenumererat för sina betalande medlemmar. Communio hade under år 2015 en upplaga av 225 ex. 9 ex distribueras via e-post till utlandet. Från och med år 2016 utges tidningen endast via vår hemsida på internet.

Ekumenisk verksamhet

Kyrkan delar traditionellt den ekumeniska gemenskapen i Capella Ekumenica.

Internationellt samarbete

Samfundet Liberala Katolska Kyrkan i Sverige deltar i det internationella samarbetet inom "The Liberal Catholic Church" och dess "General Episcopal Synod" där Samfundets biskopar är med-

emmar. Presiderande biskop i GES är biskop James Zinzow (numera Biskop Michael Warnon, red. anm.).

Kykobyggnaden

Kyrkans elanläggning har fått en behövlig genomgång. Utomhusmiljön omfattar ständig förbättring.

Sammanfattning

Styrelsen har under det gångna året arbetat med att förverkliga de beslut som fattades vid föregående årsmöte.

Vi ser fram emot att de positiva tendenser som visats sig under året kommer att utvecklas och resultera i en ökad verksamhet i församlingarna och kyrkogrupporna i Kristi tjänst.

Samfundets styrelse

Verksamhetsplan:

1. Nytryck av den lilla vita pamfletten.
2. Träff på lördagen i Norrköping / Söderköping i samband med att kyrkan firar gudstjänst på Capella. Tid är inte fastställd.
3. Fortsatt utgivning av Communio via internet. Den som önskar Communio i pappersform ska kontakta respektive församling.
4. Fortsatt försäljning av pins föreställande LKK's vapen.
5. Kontinuerlig uppdatering och utveckling av hemsidan.

Samfundsstyrelsen 2016 - 2017

Efter årsmötet den 1 oktober 2016 konstituerade sig styrelsen enligt följande:

Ordförande:	Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, 021-33 34 70
Sekreterare:	Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta, 08-724 83 28
Kassör:	Gunnar Kylberg, Svedjevägen 5, 167 54 Bromma, 08-25 05 79
Ledamot:	Nappe Holmström Björnus, Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, 08-717 26 99.
Ledamot:	Eva Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, 021-33 34 70
Ledamot:	Marianne Andersson-Söderström, Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping, 011-16 10 81
Ledamot:	Evert Sundien, Hagagatan 37 1tr, 113 47 Stockholm, 08-33 20 06
Suppleant:	Irene Edén, Välljärngatan 52, 724 73 Västerås, 021-30 02 31
Suppleant:	Ulf G Johansson, Gamla Värmdövägen 2, 10tr, 131 37 Nacka, 070-810 56 69
Suppleant:	Fernando Nope, Inedalsgatan 5. Lgh 1206, 112 33 Stockholm, 08-653 36 38
Suppleant:	Emil Carlsson, Granitvägen 10 B, 752 43 Uppsala, 018-50 62 20

Samfundets årsmöte 2016

Forts från sid 3

Efter årsmötet

fick vi lyssna till ett föredrag av biskop Sten-Bertil om hur vår del av LKK startade och vilka beslut då tog.

Därefter berättade om och visade Vendela Lejonhimmel några av sina fantastiska textilapplikationer. Här nedan ser du några av dem.

Vendela Lejonhimmel

På söndagen

firades Mässa med den sedvanliga åminnelsen av kyrkobyggnadens konsekration.

Vishet & hemlighet

Forts från sid 5

Som pedagog och lärare tycker jag det är intressant att tänka på det sättet eftersom det här är närmast ett mysterium när vi kommer till ämnet *didaktik*, läran och lärandet. Var finns egentligen kunskapen? Är kunskap någonting som läraren förmedlar till eleven eller finns kunskapen redan hos eleven för att han eller hon alls skall kunna fatta det läraren säger? Var finns kunskapen i klassrummet? Uppstår den någonstans i den osynliga, icke-materiella relationen mellan lärare och elev?

Jag minns så väl en situation när jag jobbade som lärare i filosofi i en klass. Ämnet vi diskuterade var filosofiska konsekvenser av kvantfysikens världsbild. Jag minns att det fanns en närmast sakral stämning i klassrummet, hela rummet vibrerade av kunskap, av insikt. Kunskapen var nästan som en kännbar energi. Jag ägde den inte. Eleverna ägde

den inte. Den bara fanns där, närvarande i nuet. En särskilt framstående elev, en ung kvinna, gick liksom in i ett tillstånd som om hon hade blivit religiöst omvänd. Efter lektionen kom vi att stå mitt emot varandra på en knappt meters avstånd; våra blickar möttes och det var som om vi fastnade i varandra genom ett osynligt vibrerande kraftfält.

I hennes ögon brann det en låga av upplysning. I känslan fanns en stark förälskelse och upphetsning på gränsen till sexuell. Hade hon varit äldre – hon var ju bara tjugo år och jag var fyrtiofem – kanske vi hade fallit i varandras armar och Gud vet var vi hade hamnat! Men jag vände bort blicken, pratade mig ur situationen och elden svalnade. Det var ett själarnas intensiva möte, en själarnas

förälskelse. Själen är ju tidlös och bortom ålder. Men vi lever inte i det fullkomliga Gudsriket och det var nog bäst att ingen av oss klev över tröskeln in i en erotisk relation. Det var bäst att fortsätta vara lärare och elev, en annan sorts relation, något mer praktisk dessutom.

Att kunskapen kan kopplas till kärlek och erotik är ingenting underligt egentligen om man ser till historien. På min högerhand bär jag en tung guldring med mönster av lagerblad. Ibland har man frågat mig om det är en förlovningsring och faktiskt är det ju det – men inte ett tecken på förlovningsring med någon jordisk partner, utan det är förlovningsringen med den Gudomliga visheten, i antikens Grekland känd som Sofia.

Forts. i nästa nummer

Vishet & hemlighet

Evangelium enligt Thomas

Forts från *Communio nr 2, 2016*

Jag var hungrig och ni gav mig inget att äta, jag var törstig och ni gav mig inget att dricka, jag var hemlös och ni tog inte hand om mig, jag var naken och ni gav mig inga kläder, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte.' Då kommer också de att fråga: 'Herre, när skulle vi ha sett dig hungrig eller törstig eller hemlös eller naken eller sjuk eller i fängelse och lämnat dig utan hjälp?' Då skall han svara dem: 'Sannerligen, vad ni inte har gjort för någon av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig.' Dessa skall gå bort till evigt straff men de rättfärdiga till evigt liv." (Matt 25:31-46)

Men den som är något bekant med djur vet att får och getter är inte samma varelse. Ett får kan aldrig bli en get och en get kan aldrig bli ett får. Jesus talar här alltså om två olika naturer. Den ena naturen, nämligen fårets natur, representerar rättfärdighet, insiktsfullhet, empati, hjälpsamhet, tro, kärleksfullhet... Den andra naturen, geten, representerar dess motsats: själv-upptagenhet, snålhet, oempati, den som inte ser sin nästas lidande... Men är detta inte de två naturen som finns inom oss alla var och en? Du och jag är både och. Ibland framträder den goda naturen i oss, ibland den onda. Detta var Paulus medveten om och kämpade med:

Det goda som jag vill,
det gör jag inte, men det
onda som jag inte vill,
det gör jag (Rom. 7:19).

När Jesus framhåller hur svårt det faktiskt är att genom rättfärdighet bli frälst frågar lärjungarna honom vem som då alls kan bli det, och han svarar:

Jesus såg på dem och sade: "För människor är det omöjligt, men inte för Gud. Ty för Gud är allting möjligt." (Mark 10:27)

Människan kan alltså inte själv genom aldrig så beundransvärda prestationer åstadkomma sin frälsning. Följaktligen kan inte Gud bestämma vem som blir frälst och vem som inte blir det eftersom ingen kan bli frälst i Guds ögon. Gud måste själv ge frälsningen. Här ligger kärnan i Luthers lära om *sola gratia*, nåden allena.

Men hur förhåller vi oss till talet om fördömelse? Hur kan vi tolka skriftorden om de som döms till den eviga elden, de som hamnar utanför himmelriket, de som går förlorade? Jag tror att "de" är de sidor i oss själva, de tendenser inom oss alla, som representerar det kärlekslösa, det som saknar empati, det som är okunnigt. Det betyder att det finns en aspekt av människan som måste skiljas ut och brännas upp. Den andra aspekten – eller dimensionen om man så vill – går in i himmelriket. Egot måste upphöra och dö för att frälsningen skall bli realiserad. Varje människa är ett träd, och de grenar som inte bär frukt sållas ut och bränns. Vi är var och en ett helt träd. Somliga grenar bär inte frukt och måste därför skiljas ut och brännas. Men de friska grenarna i vårt träd vårdas och ansas och bär frukt. Två naturer – inte två essenser. Jesus riktar i alla sina ord också kritik mot dem som försöker prestera sig fram till frälsningen, de som tror att vissa typer av gärningar, en viss typ av tänkande, leder till himmelriket. Men så är det inte. Ingenting av det som egot förmår att presentera kan leda oss till frälsningen. Ta fasta på dessa ord:

Vilken av de båda gjorde som fadern ville?" De svarade: "Den förste." Då sade Jesus till dem:

"Sannerligen, tullindrivare och horor skall komma före er till Guds rike. (Matt 21:31)

Uppmärksamma detta: Jesus säger inte att horor som slutat vara horor skall komma till Gudsriket, inte heller tullindrivare som sagt upp sig från sin tjänst som tullindrivare. Hororna och tullindrivarna, två typer som allmänt ansågs som syndare under den här tiden, kommer före de självrättfärdiga till Gudsriket. I Guds ögon finns nämligen inga horor, inga tullindrivare, inga skriftlärda, inga särskilt rättfärdiga, inga frälsa... Alla är jämlika, alla är av samma väsen – nämligen Guds väsen. Synden ligger i uppdelningen, i att bedöma den ena bättre än den andra, att värdera och kategorisera.

Enligt Thomas skulle frälsningen alltså handla om att överkomma kluvenheten, att komma bortom splittringen och dualismen. Kött och ande är inte två substanser, utan snarare två livsmönster. Frälsningen innebär i så fall att komma till insikt om en djupt rotad illusion och uppvakna till skådandet av enheten bakom mångfalden, att se det som är ett och helt bakom en skenbar motsatsernas tvåhet. Och det är den insikten som på grekiska kallas *gnosis* (γνῶσις) men som inte är konceptuell kunskap, utan ett direkt intuitivt skådande av verkligheten som den är bortom alla begrepp. *Gnosis* är en process, en rörelse, ett skapande. Den korrekta översättningen borde vara "kunskapande", det vill säga ett verb, något som sker, det som äger rum. Det skulle innebära att den gudomliga kunskapen (*gnosis*) är en handling, någonting man gör.

Forts. sid 4

MYSTERIUM TREMENDUM

Kommentarer till Den Heliga Eukaristin eller Mässan av Raymond Blanch

Forts från Communio nr 2, 2016

Vi erkänner detta som det kanske mest grundläggande i vår filosofi, runt vilket och allt annat är uppbyggt och rör sig.

"Vår själ": Ur en högre aspekt äger vi - anden - en själ, som existerar på en lägre nivå än anden, som använder den för sin egen utveckling. Men ändå befinner sig själen på en mycket högre nivå än vårt normala medvetande.

"Vår kropp": Som vi använder precis som själen och vårt personliga medvetande. Vi tänker här inte bara på den fysiska kroppen utan också på den andliga kroppen, ty vi tänker på vårt sinne och våra känslor som kroppar eller instrument för själen.

VI strävar alltså att leva uppifrån och ned och inte enbart nedifrån och upp. Med andra ord, vi försöker att leva som själen, så att dess liv blir vårt liv - vi lever för verkligheten och inte för egen-nyttan, för den fysiska kroppen eller för personlig storhet. Aposteln Paulus säger: "De ting, som icke synas de vara i evighet."

"Att vara ett heligt och oavlatligt offer till Dig". Här används ordet "offer" i den högre och enda riktiga betydelsen - den som innebär heliggörande. Det är ändamålet med det högre livet, det andliga livet, Andens liv.

"Må vår styrka användas i Din tjänst". Det är den logiska slutsatsen av det första budet. "Och vår kärlek strömma ut över Din församling" är ett uttryck för det andra.

Kanon

Vi har nu kommit fram till Kanon, som fått detta namn (Kanon = Rättesnöre) därför att det är den heligaste och mest oföränderliga delen i gudstjänsten. Dess regler måste följas mycket noga. Från denna punkt i mässan och till och med konsekrationen får ingenting störa celebrantens sakramentala handlingar. Det börjar med "Dominus vobiscum", den lilla

välsignelse. Församlingen svarar på sedvanligt sätt och överlämnar sina tankar och känslor och igen knyts församling och präst fastare vid varandra. Under förberedelsen är det församlingen som en helhet inklusive kleresiet som utför arbetet. Från konsekrationens bönen handlar celebranten "ex parte" - för alla.

Sursum Corda

"Upplyft edra hjärtan". Vi har tidigare lyft våra hjärtan till gudomen på ett mera allmänt sätt med lov och tacksägelse. Nu gäller det en koncentrerad strävan, ett mera direkt och omedelbart nalkande till vår Herre. "Vi upplyfter dem till Herren". Vi gör en särskild ansträngning att komma närmare. Det tar sig uttryck i tacksägelse: "Låt oss nu tacka och lova Herren, vår Gud". Men det betyder ännu mera denna gång: "Låt oss offra Eukaristien." Samtidigt kommer vi till de tre höjdpunkterna i gudstjänsten, som är Sanctus, Konsekrationen och Kommunionen.

Här sker en dramatisk förändring, tempot stiger. Vi förs mot kärnan och måste själva försöka att komma ännu längre i vår strävan uppåt. Det är alltid möjligt, ty det är vad "rättfärdiggörelsens väg" i kristendomen och den "tidlösa vägen" i alla högre religioner innebär - en ständig strävan uppåt. Ty ännu har inte Kristi välsignelse och kraft kommit ned till oss.

Prefatio

Prefatio, förspråket är den traditionella åkallan av de heliga änglarna. Celebranten vidarebefordrar de känslor församlingen redan uttryckt. Vid vissa högtider under kyrkoåret som jul, påsk, Kristi Himmelsfärdsdag, pingst och vissa andra dagar inskjutes ett speciellt förspråk mellan det vanliga förspråkets två delar.

Celebranten läser de gamla orden "Det är i sanning värdigt, rätt och vår bjudande plikt att vi alltid och

överallt tackar dig, o Herre. "Det är inte nödvändigt att ta detta bokstavligt. Vi behöver inte med ord tacka hela tiden. Det vore möjligt. Men vad är det att "giva tack" till Gud? Absolut inte bara ord utan vårt sätt att leva. Våra tankar, ord, känslor och handlingar. Om vi alltid använder rätta tankar, ord och känslor och handlar på rätt sätt, då först ger vi till alla tider och i alla sammanhang tack till vår Herre. Då hjälper vi också "alltid och överallt" till att förverkliga Hans plan för andlig utveckling "Det är i sanning värdigt, rätt och vår bjudande plikt" att vi skall delta i Guds arbete i dess vidaste bemärkelse likaväl som i dess speciella tillämpning i religiös tjänst. Ty detta är ett tecken på hur vår högre utveckling framskrider, hur vår egen andliga mognad påskyndas. Vi förväntas inte bara tro på dessa ting - vi skall söka se dem klart, sträva att förstå dem på ett ännu djupare sätt.

Så kommer vi till den andra delen av Prefatio: åkallan av de heliga änglarna. Den melodi vi använder har använts genom århundraden. Celebranten sjunger: "Samfällt med änglar och ärkeänglar"... och då är det kanske rätta platsen att här tala något mera om änglarna.

Liturgins ordalydelse återkallar den niofaldiga indelningen från äldsta tider den som innebär änglar, ärkeänglar, kerubim, serafim, troner, myndigheter, herradömen, dygder och krafter.

Änglarna har så stor betydelse i kristendomen, att en av kyrkoårets högtider firas för dem - Mickelsmäss eller Mikaelidagen - till åminnelse av S:t Mikael och Alla Änglar.

Vilken attityd skall vi ha gentemot änglarna? Tacksamhet, eftersom det är tack vare dem vi firar den verkliga, osynliga Eukaristien.

Forts. sid 8

"Kristus är sanningen".

Predikan av Dag Kyndel i Uppsala, 18 söndagen efter Trefaldighet, 1993-10-10

Predikoämnet på 18 söndagen efter Trefaldighet är "Kristus är sanningen".

Det är ett underbart ämne att få tala om!

Episteltexten beskriver oss människor som vittnesbärare av den Gudomliga sanningen, just genom att vi på bästa sätt försöker använda den begåvning, den speciella förmåga som Gud har givit var och en.

Paulus talar om hur vi tilldelas olika uppgifter fram till dess, som han säger: "vi alla kommer fram till enhet i tron och i kunskapen om Guds Son, blir fullvuxna och når en mognad, som svarar mot Kristi fullhet".

Detta är vårt hoppfulla framtids-perspektiv: att nå fullhet efter Kristi förebild, sann Gud och sann människa, gudomlig, hel, återförd till änglars och helgons direkta gemenskap; ja, detta förs vi fram till, drivna av den eviga och outsläckliga Gudagnistan inom oss.

På den långa vägen tilldelas vi olika uppgifter, som, om vi rätt och ärligt försöker ta upp dem och leva med dem, gör oss till vittnen om Guds sanning: vi blir var och en till ett av de många prismor, som återspeglar Guds och Kristi ansikte på jorden.

Nog vill vi försöka finna och utveckla vår vardagliga och på detta sätt också heliga livsuppgift!

Paulus manar oss att verkligen ta detta på allvar, att sträva mot personlig mognad och fasthet. Här kan vi också hjälpa varandra. Utvecklingen stannar ju ibland upp. Traumatiska händelser i tidig barndom och/eller sjukdom, olycka, arbetslöshet - ja, listan kan göras lång - kan bli effektiva hinder för en tid.

Jag tror att det är Guds vilja, att vi då använder oss av den hjälp som står att få hos våra medvandrande, professionella hjälpare eller vanliga medmänniskor. Så kan

vi återfå vår naturliga plats i livets ström, där målet är fullhet hos och med Gud själv!

Skulle någon gång allting bli för svårt, trots de utsträckta händerna bland de jordiska vännerna, har vi Kristi ord i dagens evangelium att hoppas på: "Känn ingen oro. Tro på Gud och tro på mig".

Vi kan alltså ytterst komma direkt till Jesus Kristus, precis som vi är: i bön, genom sakramenten, och här ta med oss både det som gläder och det som tynger. Ingen som helst förställning behövs! Fadern har många boningar, vi har alla en given plats i vårt andliga, sanna hem. Men också under vår vandring i livets skola har vi en hemort, en egen plats, inte bara i himmelen utan också här på jorden.

Det finns en uppgift, en roll att spela där vi bäst tjänar Gud. Långt inne i ditt hjärta brinner Hans eviga låga. I denna eld talar Guds egen röst - precis så, som Moses fick höra den i den brinnande busken. Elden i ditt inre, Guds kärleks eld, bär fram ett svar på den undran vi alla då och då brottas med: Vem är jag? Vad ska jag göra med mitt liv här och nu?

Lyssna inåt, sök stillhet, be, meditera, tag emot de heliga sakramenten, låt nattvardens konsekrerade bröd och vin stråla i ditt inre - så stärks kontakten med Kristusljuset i dig själv! Han som bär vittnesbörd om Gud, som talat och talar om den rätta vägen, om den enda sanningen och det eviga livet, talar alltid också i dig, om din sanning just nu, om din väg, om hela ditt liv!

Maria, vår himmelska moder och heliga förebild, lyssnade en gång, okonstlat, förutsättningslöst och självklart bejakande: "Må det ske med mig, som Du har sagt", så föll hennes ord då ängeln uppenbarade att hon skulle bli Guds sons moder. Låt oss närma oss vad Gud vill säga oss på samma sätt! Låt oss

enkelt, okonstlat i vårt lyssnande inåt, och med tro och en ny självklarhet ta emot Hans vägledning och så gå Hans för oss uppenbarade väg. Vi vågar det, bara om vi förstår att Han älskar oss så mycket, att vanliga mänskliga ord inte förmår uttrycka det.

Kärlekens röst, som vittnar om den sanna vägen i evigheten, men också här och nu: en dröm? Nej, men ibland får vi acceptera att ta emot detta i brottstycken. Vi får ta ljusa och kärleksfulla stunder, trä dem till ett pärlband, ett radband att om och om igen beröra i tanken.

Några får vid något tillfälle en större upplevelse - ofta helt oväntat, kanske under bön eller meditation får ljuset plötsligt uppfylla oss fullkomligt, och vi förstår allt, meningen med kosmos, med livet, det timliga och det eviga. Vi kan - om detta inte händer oss själva få tröst och stöd av att höra berättas om och läsa om sådana upplevelser.

Men tänk på ditt eget "radband", bildat av kärleksfulla möten, händelser och stunder som redan ligger bakom dig i detta liv! Visualisera det, återkalla det, gör det till en daglig övning! För så ser vi lättare att Gud går med oss, vi förstår att Han har omsorg om oss och vi vågar lyssna till Hans röst och råd. Vi finner åter vår rätta plats, uppfattar våra roller som gudomliga och odödliga evighetsvarelser; vi ser vår plats som Guds medarbetare i vardagen här och nu. Vi får sanningen om vägen och livet. Gud som älskar oss vill alltid ge oss detta.

Amen

*Din tro formar dina tankar
Dina tankar formar dina ord
Dina ord formar dina handlingar
Dina handlingar formar dina vanor
Dina vanor formar dina värden
Dina värden formar din framtid*
Mahatma Gandhi

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob 070-660 42 69,
e-post biskop.evert@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars
Församling.

Flottbrovägen 5, St Essingen, 112
64 Stockholm, tel 08-6562665. e-
post: skt.mikael@lkk.se.

Plusgiro 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst:

Krister Fast, Filipstadsbacken 60,
723 43 Farsta, 08-724 83 28

GÖTEBORG

Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp

Se Stockholm

VÄSTERÅS

Maria församling.

Ansvarig församlingspräst biskop
Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan
16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34
70.

Bankkonto: LKK Maria församling
Clearingnr 6546
Kontonr 962452718

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.

Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.

Ansvarig församlingspräst:

Jonas Anundi, 08-724 94 11.

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.

Se Stockholm

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp

c/o Carina Carlström, Amnevägen
34, 547 72 Otterbäcken,
tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson,
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
021-33 34 70.

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX
United Kingdom
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop Michal Warnon

Hemsida: <http://kingsgarden.org/>
LCC

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet kan
du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den
svenska grenen av Liberala
Katolska Kyrkan och utkommer
med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:

Sten-Bertil Jakobson,
tel 071-536 65 37.

Redaktion och expedition:

Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

E-post: communio@lkk.se

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller
uttryckta uppfattningar i denna
tidning, bara när de är betecknade
"officiellt".*

**Sista manusdag för nr 4-2016
är den 1 december 2016.**

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker i
församlingarna och
kyrkogrupperna

Mysterium Trimendum

Forts från sid 6

Och vi skall försöka förnimma
deras närvaro, även om det
kan verka svårt. På så sätt
öppnar vi oss för deras
inflytande. De är inte mindre
verkliga än vi själva, tvärtom,
eftersom de är närmare den
stora verkligheten.

Vi går inte vid sidan om
kristen tro och tradition när vi

tror, att änglarna alltid finns
omkring oss. Många kristna
tror på en änglavakt. Änglarna
anses stå på en nivå mellan
Gud och människorna. Att vara
en kanal mellan oss och det
gudomliga är en av deras
funktioner. Men de finns också
utanför själva gudstjänsten. På
samma sätt som vi kan tänka
på religiösa ting i vårt dagliga
liv, så kan vi också tänka på
änglarna och påminna oss i

orden i Mikaelidagens speciella
förspråk: "Du... låter dessa
dina strålande tjänare hjälpa
oss".

Forts. i nästa nummer

*Lev i nuet -
för det är det enda
ögonblick du har.*